

Jezdec na soudku

A Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

To jsem byl bloud, že jsem chtěl plout na soud-ku jak na lo - di.
Na kaž - dej pád teď bu - du rád, když mě sou-dek ne - sho - dí.

B G7 C G7 C A7

Po - ví - dám tý po - tvo - ře: „Stůj, já chci bejt na - ho - ře,“ sou - dek má však

Dmi A7 Dmi H7 Emi

svo - ji hla - vu, ne - vy - dr - ží v klid-ném sta - vu. To - čí se jak ká - ča v ko - le,

H7 Emi F#mi Hmi F#mi (E)

hned na - ho - ře, hned zas do - le, pos-ka-ku-je, ne - chce stát; „Soud-ku, já si ne - chci

E (F#mi) (E) **C** Ami E Ami

hrát!“ Má beč - ka bez zjev-ných po - tí - ží k flo - ti - le su - dů

E7 Dmi G F G

za - mí - ří. Dr-žím se ho ze všech sil - dra - čí po-klad je můj cíl - co

Ami E Dmi G

ji - né - ho mi ta - ky zbý - vá; tu za-slech-nu, jak kdo - si zpí - vá:

D C F C G F C F G F G C

Tr-pas-lí - ka v bří-še mám, věř-te mi, on vlez tam sám, než svůj o-myl po - cho - pí, jis-tot-ně se u - to - pí.

Za - tím - co si no - tu - jí, já se v du - chu li - tu - ji:

Akord

Bilbo:

(A) To jsem byl bloud,
že jsem chtěl plout
na soudku jak na lodi!
Na každéj pád
teď budu rád,
když mě soudek neshodí.

(B) Povídám tý potvoře:
„Stůj, já chci bejt nahoře,“
soudek má však svoji hlavu,
nevydrží v klidném stavu.
Točí se jak káča v kole,
hned nahoře, hned zas dole,
poskakuje, nechce stát;
„Soudku, já si nechci hrát!“

(C) Má bečka bez zjevných potíží
k flotile sudů zamíří.
Držím se ho ze všech sil,
– dračí poklad je můj cíl –
co jiného mi taky zbývá;
tu zaslechnu, jak kdosi zpívá:

Soudky:

(D) *Medový:* Já jsem soudek od medu,
až do města dojedu,
na břehu mě uskladní,
zůstanu tam jen pár dní.

(D) *Pivní:* Já jsem soudek od piva,
dubový, jak to bývá,
když slunce můj bok prohřeje,
sjíždím skokem peřeje.

(D) *Oba:* Trpaslíka v břicho mám,
věřte mi, on vlez tam sám,
než svůj omyl pochopí,
jistotně se utopí.

Bilbo:

(E) Zatímco si notují,
já se v duchu lituji:

(A) To jsem byl bloud, ...

(B) Povídám: „Ty zloduchu,
na vodě či na suchu
bujnost svou drž na uzdě!“
Marná snaha, je pozdě.
Točí se jak kolotoč;
a já, hlupák, se ptám: No proč
se vleču za tím pokladem...?
„Soudku, stůj!“
Bilbův soudek: „Tůdle!“
Bilbo: „Čert tě vem!“

(C) Můj soudek s jízlivým pohledem
pluje vpřed, kolem spěchá zem.
Držím se ho jako klíště,
sic nebude už žádné příště,
jen nepatrně sil mi zbývá,
tu z dálky slyším, jak sud zpívá:

Soudky:

(D) *Jablečný:* Já jsem soudek jablečný,
nechtěl bych být nevděčný,
však považte, mně v útrokách
schovává se cizí brach.

(D) *Povidlový:* Já jsem sud od povidel,
celý svět už jsem viděl,
dálnou zemi východní,
kde zrajou švestky jen pár dní.

(D) *Tři soudky:* Trpaslíka v břicho mám, /
Bilbův: Hle, na hřbetě jezdce mám,
Všechny soudky: věřte mi, on vlez tam sám,
než svůj omyl pochopí,
jistotně se utopí.

(D) Trpaslíka... / Hle, na...